

Begravelse, fik dette Menneske (Elskeren) Øje paa hende og fik hende tilsidst forført. Han passede nemlig Pigen op, naar hun gik paa Torvet, snakkede for hende og fik hende paa sit Parti.

„Jeg ejer nu, mine Herrer Dommere — thi ogsaa det maa jeg sætte Jer ind i — et toetages Hus med ligestor Lejlighed for Mændene og for Kvinderne i begge Etager. Da vi nu havde faaet en lille Dreng, gav hans Moder ham Bryst, og for at hun ikke, naar han skulde i Bad, skulde risikere noget ved at gaa ned ad Trappen, boede jeg ovenpaa og Fruentimmerne nedenunder, og det var allerede blevet en Vane, at min Kone jævnlig sov nedenunder hos Drengen for at give ham Bryst, og for at han ikke skulde skribe. Det gik lang Tid saaledes, og jeg nærede aldrig nogen Mistanke, men var saa enfoldig, at jeg troede, at min Kone var den skikkeligste i den ganske By.

„Men senere hen kom jeg engang uventet hjem fra Landet, og da vi havde spist til Aften, skreg Drengen og var urolig, fordi Pigen med Villie drillede ham til det; Elskerens var nemlig dernede, det har jeg altsammen senere faaet at vide. Saa sagde jeg til min Kone, at hun skulde gaa ned og give Drengen Bryst for at faa ham til at tie. Men hun vilde først ikke, hun var altfor glad ved at se mig igjen efter saa lang Tids Forløb; men da jeg blev ærgerlig og sagde, at hun skulde, svarede hun: Maaske for at du imens kan lokke for Pigen heroppe; du har allerede en Gang før været efter hende i Fuldskab. Saa lo jeg, og hun rejste sig og gik, men lukkede Døren og skød Slaaen for som i Spøg. Og jeg, som ikke tænkte videre derved eller havde nogen Mistanke, lagde mig gladelig til at sove, træt efter Rejsen, som jeg var. Men da det omtrent var Dag, kom hun og lukkede op, og da jeg spurgte, hvorfor Døren havde gaaet om Natten, svarede hun, at Lampen hos Drengen var gaaet ud, og saa havde hun ladet den tænde hos Naboens. Jeg tav dertil og troede, at det var sandt. Det forekom mig nok, at hun var sminket, uagtet hendes Broder var død for knap en Maaned siden, men alligevel sagde jeg ikke noget derom, men gik ud i Tavshed.“

En anden gift Kone, som Elskerens har forladt, aabner saa Mandens Øjne og angiver den Skyldige, hvem han derefter griber paa fersk Gerning og afstraffer.

Denne lille Historie røber en saa durkdreven Frækhed og